

Fare ve Fil

Jane MEADOW

Fare ve Fil

Jane MEADOW

Uzun otların ılık esintide salındığı geniş, altın sarısı savanada, Ellie adında genç bir fil yaşırdı. Yumuşak mavi-gri bir derisi, pembe kenarlı kocaman sarkık kulakları ve bir kulağının arkasına iliştirilmiş parlak sarı bir çiçeği vardı. Ellie yürürken küçük ezgiler mırıldanmayı çok sevdi, ama başkalarının duyabileceği yerlerde asla yüksek sesle şarkı söylemezdi.

Her yıl savana hayvanları mzik, dans ve Őarkı dolu byk bir festival dzenlerdi. Bu yıl Ellie, byk Őimenli sahnede tek baŐına Őarkı sylemek ićin sećilmiŐti. Haberi duyunca kocaman kahverengi gzleri endiŐeyle aćıldı ve kısa hortumu sıkıca kıvrıldı. 'Ya szleri unutursam? Ya herkes glerse?' diye fısıldadı.

Ellie'nin en iyi arkadaşı Milo'ydu; sıcak ten rengi tüyleri, krem rengi karnı ve küçük yeşil yaprak şapkası olan minicik bir fareydi. Koşarken dalgalanan minik turuncu bir atkı takardı. Milo, Ellie'nin endişeli yüzünü görünce koşup hortumuna tırmandı. 'Endişelenme Ellie,' dedi ciyaklayarak. 'Hazırlanmana yardım edeceğim. Birlikte çalışacağız, her seferinde küçük bir adımla.'

Ertesi gün Milo, Ellie'yi baobap ağacının altındaki sessiz bir köşeye götürdü. 'Önce sadece ilk dizeyi mırıldanmayı deneyelim,' dedi. Ellie derin bir nefes alıp usulca mırıldandı. Sesi titriyordu ama Milo minik patileriyle el çırpı. 'Harikaydı! Şimdi ilk iki dizeyi deneyelim.' Ellie biraz gülümsedi ve yeniden denedi.

Günler boyunca Milo ve Ellie çalıştılar. Milo patileriyle düzenli bir ritim tutardı ve Ellie her seferinde biraz daha fazla şarkı söylerdi. 'Her seferinde küçük bir adım,' diye hatırlatırdı Milo. 'Her gün daha cesur oluyorsun.' Ellie'nin kırmızı kurdeleli kuyruğu mutlulukla sallanıyordu ve ona inanmaya başlamıştı.

Bazen Ellie hâlâ heyecanlanıyordu. 'Ya büyük gecede bir hata yaparsam?' diye sordu. Milo kulağına tırmandı ve fısıldadı: 'Hatalar olabilir. Önemli olan denemek. Ben de yanında olacağım.' Ellie'nin kalbinde sıcak bir ışık parladı. Biraz daha çalıştı ve her nota daha kolay geldi.

Festival yaklaştıkça Ellie sahnede çalışmaya başladı. Sahne yumuşak çimenlerden ve tatlı kokulu çiçeklerden yapılmıştı. İlk başta Ellie'nin hortumu titredi ama Milo yakındaki bir kayanın üstünde durup 'Yapabilirsin!' diye tezahürat yaptı. Ellie daha yüksek sesle şarkı söyledi ve sesi savananın her yerinde berrak ve tatlı yankılandı.

Diğer hayvanlar da fark etmeye başladı. Bir zürafa uzun boynunu uzatıp dinledi ve bir mirket ailesi yuvalarından başlarını uzattı. 'Ellie'nin sesi çok güzel,' dediler. Ellie mavi-gri derisinin altında kızardı ama gurur duydu. Milo'nun yüzü ısıldadı. 'Gördün mü? Çalışmak ilerlemeyi getirir,' dedi. Ellie başını salladı ve şarkı söylemeye devam etti.

Festivalden önceki gece Ellie uyuyamadı. Kocaman kahverengi gözleri yıldızlara bakıyordu ve sarkık kulakları düşmüştü. Milo yanına sokuldu ve dedi: 'Çalıştığımız tüm adımları hatırla. Şarkıyı ezbere biliyorsun. Sadece derin bir nefes al ve kalbinden şarkı söyle.' Ellie gözlerini kapattı ve şarkıyı zihninde canlandırdı.

Festival günü savana heyecanla cınlıyordu. Ateş böceklerinden yapılmış fenerler parlıyordu ve her yerden hayvanlar toplanmıştı. Ellie sahnenin arkasından baktı ve midesinin döndüğünü hissetti. 'Ya yapamazsam?' diye fısıldadı. Milo hortumunu sıktı ve dedi: 'Çok çalıştın. Sana inanıyorum.'

Sıra Ellie'ye geldiğinde sahneye çıktı. Bacakları titriyordu ve hortumu heyecanla kıvrılmıştı. Sonra Milo'yu kenarda dururken gördü; yaprak şapkası ve turuncu atkısıyla ona kocaman bir başparmak işareti yapıyordu. Ellie, tıpkı çalıştıkları gibi derin bir nefes aldı. Tüm küçük adımları hatırladı ve şarkı söylemeye başladı.

Sesi önce yumuşak başladı, sonra güçlü ve berrak bir hâl aldı. Notalar kuşlar gibi savananın üzerinde süzüldü. Ellie korkmayı unuttu. Cesaretle şarkı söyledi ve sallanırken sarı çiçeği de onunla birlikte sallandı. Bitirdiğinde bir an sessizlik oldu. Sonra bütün savana alkış ve tezahüratla coştı. Ellie'nin gözleri mutlu gözyaşlarıyla parladı.

Milo sahneye kořtu ve Ellie'nin hortumuna sarıldı. 'Bařardın!' dedi ciyaklayarak. Ellie hortumunu usulca ona doladı. 'Biz bařardık,' dedi. 'Sen olmasan yapamazdım.' Hayvanlar cesur fil ve minik arkadařı için el ırpıp tezahürat yaptı. Ellie kendini sıcacık ve gururlu hissetti, kırmızı kurdeleli fiyongası esintide dans etti.

Festivalden sonra Ellie artık şarkı söylemekten korkmuyordu. Yürürken şarkı söylüyordu ve sesi savanayı gülümsetiyordu. Milo sık sık hortumuna binerdi ve birlikte yeni şarkılar uydururlardı. Ellie, çalışmanın ve iyi bir arkadaşın en büyük sahne korkusunu bile eritip yok edebileceğini öğrendi; her seferinde küçük bir adımla.

O günden sonra Ellie ne zaman heyecanlansa Milo'nun sözlerini hatırladı: 'Her seferinde küçük bir adım.' Derin bir nefes alıp başlardı. Ve Milo her zaman oradaydı, onu cesaretlendirirdi. Savana müzik ve dostlukla doluydu ve Ellie, yanında bir arkadaşı olduğunda her şeyi yapabileceğini biliyordu.

Yani sen de yeni bir şey denemekten korkarsan Ellie ve Milo'yu hatırla. Her gün biraz çalış ve bir arkadaşının seni cesaretlendirmesine izin ver. Cesaret her seferinde küçük bir adımla büyür ve dostluk onu güneşteki sarı bir çiçek gibi açtırır.